

Juan Antonio Masoliver Ródenas

[Életem utolsó telén]

Életem utolsó telén
 láttam a napot, fehér
 házait, fényes utcáit: kristály-
 üvegek és só magasztos delében
 megélt időmnek.
 Láttam gyűrű-táncot
 és Lucíát kisírni kissé kancsal
 belga szeméit
 melyek nem tudnak szeretni, csordultig telve
 túlzó szerelmemmel.
 És láttam a patakokat
 a levegőben, a szirmokat,
 a lovakat vizelni
 és sírni. Láttam a lelkem
 a Szűz kápolnájában,
 akit szerettem. Keresztekkel
 teli utcáin a napnak.
 És meztelen voltam az esőben
 alamizsnát kérve, elfeledve
 a szavakat, érezve
 ezt a keresztet a mellkasomon,
 mely fojtogat.
 Elvakít a nap,
 mely megvilágít és lánggra lobbantja
 Masnou utcáit, a sötét
 házat, a sárga virágokat,
 a faliszekrényt és a szénégetőt.
 És a halál pillanatában csak az emlékek maradnak
 mint vérvörös nap
 vagy nyitott ajtó
 egy üres háznak.

Mohai Szilvia fordításai

Ana María Rodas (1937) guatemalai újságíró, költő. Az első nő, aki hazájában riporterként dolgozott.

Edgardo Dobry (1962) argentin származású műfordító, alkotó. 1986 óta Barcelonában él.

Juan Antonio Masoliver Ródenas (1939) barcelonai születésű spanyol költő, műfordító és irodalomkritikus.

